

ZWOLLEI HARANGSZÓ

2020/1

Az Almere-Amersfoort-Heerenveen-Leeuwarden-Groningen- Assen- Steenwijk-Kampen és Zwolle környékén élő magyar protestánsok gyülekezeti híradója.

Közreműködtek:

A Presbitérium megbízásából szerkeszti: dr.Hermán M. János és Szomor Attila. – Közreműködtek: Dr. Berta Balázs, Csanády Ágnes, Szvák Anna, Kelemen Attila Csongor, Németh Piroska, Pándy-Szekeres Anna, Gazda Árpád és Urbán Ákos.

A tartalomról: A Zwollei Magyar Református

Egyházközség hírei – Gróf Széchenyi István Hollandiában – „Gyermekvonatok”... 100 éve – Clinge Fledderus holland konzul emlékezete – Bálint Benczédi István unitárius püspök: „A hit cselekedetek nélkül halott” – „Gyermekvonat” konferenciák Kampenben (február) és Budapesten (május) – Urbán Ákos gondnok bemutatkozása

Szolgálati rend az egyházközségünkben:

a 2020-as esztendőben.

- Január 12-én volt az idei első magyar istentiszteletünk Zwollében, délután 15 órai kezdettel, amikor dr. Hermán M. János szolgált a Plantagekerk templomában.
- Február 9-én, szintén a Plantagekerk épületében, 14.30 órai kezdettel! szolgált nt. drs.Kelemen A.Csongor urki lelkipásztor.Fellép a Hágai Magyar Kórus. Vezényel Kovács Kata.
- Március 8-án lesz esedékes a böjtfői istentisztelet és úrvacsoraosztás
- Április 12-én húsvéti ünneplésünk alkalmával is osztunk úrvacsorát.

Az új címen szintén a hónap második vasárnapján tartjuk az istentiszteleteinket, 14.30 órai kezdettel: Ter Pelkwijkstraat 17, 8011 SE Zwolle.

Jezzük, hogy 2020 január hava és márciusa között azért tartjuk a zwollei Plantage Kerk templomában az istentiszteleteinket, mivel javítják a lutheránus egyházközség épületét ahova majd, DV. a szerződésünk alapján visszatérhetünk.

A közeli Provinciehuis parkolójában hagyhatjuk az autóinkat. Luttenbergstraat 2, 8012 EE Zwolle.

Info: jhermanm@gmail.com, Tel: 038-4233247

refistentiszteletzwolleban

Hétfő: <https://zwolleireformatus.wordpress.com/>

Lelkipásztorok: dr. Hermán M. János és drs. Kelemen Csongor Attila.

Presbiterek: Urbán Ákos gondnok, Rostás Kriszta, Németh Piroska, Truczka József és dr. Berta Balázs.

Diakónusok: dr. Berta-Érsek Réka, Bodor József és Czimbalmos Klára.

Organista: dr. Robert Helder.

Híveinknek és olvasóinknak áldott és békés, boldog új esztendőt kívánunk!

LEGYEN A HAZATALÁLÁS,

AZ ISTENRE ÉS A MAGYAR EGYMÁSRA TALÁLÁS ÉVE 2020

Az esztendőt a nemzeti összetartozás erősödéséért imádkozva fejezhetjük be: a december 6-iki Kárpátmedencei református imanap tematikáját a kárpátaljai nőszövetség készíti elő.

Gróf Széchenyi István (1791- 1860)

A Vaskapunál, 1836-ban

Magyarországot fölemeljük!

Ez a fogadalom Hollandiában hangzott el 1829 szept-

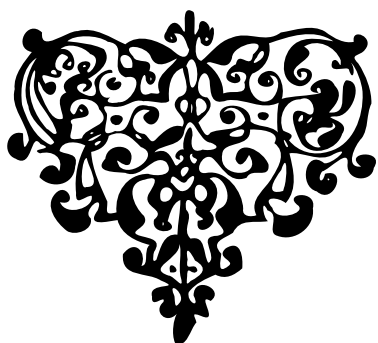
ember 3-án, amikor Széchenyi István barátjával, gróf Károlyi Andrással az általuk bejárt utak egyikének a legszebbikén, Haarlemen át Hágába utaztak. Idézzünk a naplóból: "A legnagyobb síkságok egyike, melyeket valaha láttam. Falusi lakok egymás mellett. Egész Elysium s mind mesterségesen alkotva! Nagyon meghatott. Az estét Hágában töltöttük (t. i. Károlyival) s egymásnak ünnepélyes ígéretet tettünk, hogy Magyarországot fölemeljük!" (Gróf Széchenyi István külföldi útirajzai és följegyzései. Naplói nyomán. A Magyar Tudományos Akadémia megbízásából összeállította Zichy Antal. Budapest, 1890, p. 336.)

/Eredeti útvonaluk a következő volt: Pest-Bécs-Prága-Teplitz-Drezda-Berlin-Redefin-Doberan (lóversenyek)-Mecklenburg (a királyi ménés megtekintése)-Hamburg-Amsterdam-Haarlem-Hága-Stuttgart-München-Salzburg-Linz-Bécs-Pest, mindez két rövid hónap, 1829 aug.2. és szept.29 között./

Széchenyi egy takaros fürdőházban talált szállásra Amsszterdamban, szemben a "Vén Bagoly" (Alt Oulen) fogadóval. Az imént említett kiadásban az áll a magyar fordításban (németből), hogy: "Amszterdam semmit sem mutat". A helyes, az értelemszerű fordítás ez: "Amszterdam semmihez sem hasonlít!" Lásd Széchenyi-émlékek nyomában Európában. Felelős szerk. Messik Miklós. Miskolc, 2010, p.401.) Az amszterdami Nieuwe Kerkben felkeresték Michiel de Ruyter admirális síremlékét, ami igazán elgondolkasztató a két római katolikus gróf esetében.

A most következő kellemetlen történetet nem is említenénk, hogyha nem Széchenyi Istvánról lenne szó, ti. Egy szép éjjeli úton Amerongennél levágták az egyik bőröndjét: "ez különben Hollandiában soha sem történik." Saját szavait használva, tömördek szép tárgytól fosztatott meg és több napra szakította meg utazását, hogy ruhával lássa el magát.

A holland és a magyar jog, illetve gazdaságpolitika közötti különbségeket az 1833-ban megjelent "Stadium" c. művében ecsetelte. Arany János szerint a "Hitel", a "Világ" és a "Stádium" a maga idejében olyan volt, "mint három égbe nyúló pyramid"!

Clinge Fledderus konzul emlékére

Feltáplálási akció - Fledderus konzul emlékére

Az uszályt eloldották a parttól. A vastag, nedves kikötőkötél hangos dörrenéssel zuhant az orrlemezre. A raktérben összerezzentek az emberek.

A Ferenc József híd felettük magasodott. Még sosem látták alulról a szerkezetét. A konzul az Orom utcai villából, amit a családjával bérelt, gyakran sétált át rajta, amikor az Üllői úti irodába ment. Ez volt a kedvenc hídja. Egy középkori rablólovag vára elé képzelte, és ő volt a herceg, aki indul kiszabadítani a királylányt.

A hídon semmi mozgás nem volt ezen a hideg márciusi hajnalon. Ha valaki kíváncsian áthajolt volna a korláton, elcsodálkozott volna milyen finom, elegáns hölgyek és urak voltak az uszály utasai. Mindannyian hontalanok. Azoknak az országoknak a magyarországi képviselőiből állt az „utaslista” amelyeket a háború kezdete óta elfoglaltak a németek, de amelyekkel Magyarország nem volt hadiállapotban. Ők eddig háborítatlanul éltek Budapesten, hasonlóan a majd százezres lengyel menekült-kolónia tagjaihoz. A hontalan diplomátákat a németek a bevonulás után néhány napon belül kiértécsítették és személyes holmijukkal együtt ma hajnalra a Műgyetem rakpartra rendelték. Úticél Isztambul, a semleges Törökország.

A méretes uszály rakterében az emberek kupacokban helyezkedtek el. Ahány család, annyi összébújt embercsoport kuporgott, a faforgáccsal borított hajófenéken. A konzul meg is jegyezte, milyen szerencse, hogy előzőleg nem szentet szállított ez az uszály. Aztán hamar feledte is ironikus megjegyzését, mert legkisebb fia, Joppy jutott az eszébe, aki itt maradt Pesten, és most bujkál. Joppy azzal nyugtatta indulás előtt, hogy majd Wallenberg segítségét kéri, ha papírok keltenek neki. A svédnek úgyis nagy a gyakorlata ebben.

Az önjáró uszály nagyon lomhán fordult folyásirányba, de épp időben ahhoz, hogy a Duna sodra a Horthy Miklós híd legnagyobb nyílásának rácsos ge-

rendái alatt átvigye.

Clinge Fledderus, a konzul fázott. Hiába volt vas-tag kabát rajta, a nyitott uszályba befújt a párás reggeli szél. A holland hajós nép, de azt azért ő sem gondolta, hogy egyszer majd egy ilyen „különleges“ vízi járművel fog utazni.

A Fledderus család mellett belga diplomaták kuco-rogtak. Az egyik kivett a zsebéből egy összehajtogatott térképet és odafordult a konzulhoz:

– A Csepel szigetnél járunk – mondta, és rábökött a papírlapra.

– Valószínűleg többet nem látom ezt a várost – vá-laszolt a konzul, és még jobban összehúzta a kabátját.

– Érzem. Harminchárom évig dolgoztam itt. Hosszú idő volt. És hosszú lesz ez az utazás is, túl hosszú...

– Azért furcsa a sorstól, hogy annak idején gyerekeket menekítettünk az éhezés elől, és most mi magunk menekültté váltunk – mondta a másik diplomata, arra emlékezve, hogy Hollandia és Belgium polgárai az ő közvetítésükkel fogadtak be sok ezer éhező magyar kisgyereket az első világháború után. **1924-ben 15 000 magyar gyermek köszöntette Budapesten, a Városli-getben a Hollandiából látogatóba érkezett 300 befo-gadó szülőt.**

A konzul lehunyta a szemét és elképzelte hány sor-ban férne el a majd harmincezer gyermek, ha egyszer-re kellett volna jelentkezniük valahol. Ennyi magyar gyermeket láttak ugyanis vendégül Hollandiában, az

első világháború után a „feltáplálási” akció keretében.

Pedig nem sokkal azelőtt Hollandia nagy részét hatalmas tengerár öntötte el. Szóval a világháborúból ugyan kimaradt, de a természet jól kibabrált az or-szágaival. Mégis, Hollandiában nagyon megérintette az embereket az a néhány cikk Magyarországról, ami a szinte ismeretlen, se nem germán, se nem latin, és nem is szláv kis ország szenvedéséről, a világháború utáni kifosztottságáról megjelent.

A konzul a csomagolás izgalmai miatt, a zord kö-

rülmények ellenére is elszenderedett. Hogy is kezdő-dött?

Álmában megjelent felesége, aki diadalmasan mu-tatta a holland Vöröskeresztől érkezett csecsemőke-lengyével bélelt bálákat. Látta az otthonról küldött lapokat, amiben megjelentek újságcikkei. Ezek arról szóltak, hogy anyagi támogatást kért a magyarok ré-szére. Akkora összeg gyűlt össze, hogy felhívást tett közzé. Olyan holland családokat toborzott, akik haj-landóak két-három hónapra éhező magyar gyerekeket befogadni. A korábban begyűjtött pénz ugyanis fe-dezte egy próbavonat indításának a költségét. Otthon egy lelkes hölgy a De Standaard hasábjain szervezte a befogadó családokat, elsősorban a kálvinista tan-tik között. Az első vonat 600 gyerekkel hamarosan el is indult. A következő szerelvényeket már a Magyar Honvédelmi Minisztérium adta. Ez a hadsereg egyik kórházvonata volt.

Felriadt, és ott folytatta a beszélgetést, ahol a belgá-val az imént abbahagyta.

- Persze hamarosan jelentkeztek a gondok is. A hollandiai szervezők elsősorban protestáns gyereke-ket vártak, Magyarországon viszont több katolikus él, tehát el kellett intéznom, hogy módosuljon a fogadási arány. A folytatásnak a nagypolitika sem kedvezett. A magyarok ki akartak törni a Kis-antant gyűrűjéből, ezért Olaszország felé orientálódtak, vagyis szüksé-gszerűen távolodtak a mi angolszász vonalunktól. Most pedig itt ülünk ebben az uszályban.

A belga bólogatott. Belgiumban a katolikus egyház

volt a fő szervező, így ott a felekezeti hovatartozással nem volt gond, de a nagypolitika változása miatt az akció ott is lecsengett 1927-re.

A konzul ismét magába zárkózott. Kavarogtak benne a képek. Láta annak a kislánynak a riadt szemét, aki a hazaérkező vonat mellett sokáig egyedül maradt a síneknél, mert a szülei nem ismerték meg, annyira kigömbölyödött a kint töltött néhány hónap alatt. Megjelent előtte az a tetemes levélkupac, amit Hollandiából küldtek a konzulátusra, hogy tájékoztassa a magyar szülőket, gyerekük még szívesen maradna a nevelőszülőknél. Az egészen fiatal gyerekek pedig úgy szívták magukba a holland nyelvet, hogy nemsokára jobban értették vendéglátó hazájuk szavait, mint az anyanyelvüket. Szívszorító pályaudvari jelenetek keveredtek az otthoni és az itteni egyházakkal való tárgyalások képeivel. Egyeztetés a vasutakkal, hogy legyen friss víz a szerelvényen a több napig tartó út során. Újságcikkek írása, hogy minél több befogadó családot toborozzon, és saját főnökeinek összehúzott szemöldöke, akik végül szemet hunytak az egyéni kezdeményezés felett. Legtöbbször csak estefelé tudta félbehagyni a munkát. Mert abbahagyni lehetetlen volt. De hát ő maga vállalta. És öröme telt benne.

Félálomban látta még Bartot, kisebbik fiát, ahogy kinyitja az elemorziás dobozt, amit a magyar hávezetőnőjüktől kaptak búcsúzóul. A fiú kivett belőle egy mákos rétest. A csomagból a frissen sütött sütemény felejthetetlen illata áradt szét. Az uszály motorja egyenletesen dohogott.

dr.KövesdiLászló - <https://sztorgilosz.blogspot.com/2015/10/fledderus-konzul-ur-emlekere.html>

TRIANON - Apponyi Albert beszéde 1920 január 16-án

<https://pestisracok.hu/igy-hangzott-100-eve-apponyi-grof-trianoni-beszede/>

Ki a felebarátom?

Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, meg is verték, azután félholtan otthagya elmentek...

Kedves mindenki! Egy sürgős kéréssel fordulok hozzátok! Egy marosvásárhelyi magyar fiú, itt Hollandiában késelés áldozata lett, és most súlyos állapotban fekszik a nijmegeni Radboud UMC kórházban. Édesanyja Erdélyből utazik holnap délután (szombat, nov. 30., 16:00 körül) Eidhovenbe, hogy fia mellett lehessen. Mint aki sosem járt Hollandiában, nem tudja, hogy jut el a reptérre a nijmegeni kórházba. Volna-e valaki, aki el tudná vinni az eindhoveni repülőtérre Nijmegenbe? Válaszokat privát üzenetben is fogadok. Üdvözlettel, Kelemen Csongor

November végén kaptuk a hírt egy szerencsétlenül járt fiatalemberről, aki a fenti történethez hasonlóan

járt és isteni csoda folytán túlélte egy borzalmas támadást. A keresztyén Magyarok Hollandiában csoportban is megosztottuk az esetet és sikerült is segítséget találni, és az édesanyját a reptérre a kórházba eljuttatni. Egész Hollandiában rengetegen imádkoztak a fiúért. Nemsokára kaptuk a következő hírt, hogy a fiú már túl van az életveszélyen és az orvosok számára is hihetetlen gyorsasággal csodálatos módon javul az állapota. Az édesanya itteni tartózkodásának a költségeit enyhíteni kívántuk és kitaláltuk, hogy szervezünk egy karácsonyi vásárt a Zwollei Gyülekezetben. Az istentisztelet után, a szeretetvendégség alatt hírt adtunk ennek a szerencsétlenül járt fiúnak az esetéről és könyveket, lekvárokat, karácsonyi díszeket meg egyéb tárgyakat kínáltunk eladásra. Az így befolyt összeget az édesanya kérésére, személyesen vittem el Nijmegenbe a kórházba. Az édesanya hálásan köszönte a segítséget és elmondta az egész rémtörténetet a fiával, aki a kiérkezése utáni napon már a kórházban volt. Habár előtte sosem találkoztunk, mégis az anyaság mély érzésén keresztül, teljesen át tudtam érezni a szomorúságát, a szenvedést, a kiszolgáltatottságot, azt a kint, amit megélt, amikor azt gondolta, talán elveszíti a fiát. Nagyon jól esett neki, hogy meghallgattam és együtt éreztem vele.

A szomorú és egyben felháborító, hogy a feltételezett elkövetők, akik Hollandiába csalták a jóhiszemű fiút, mindketten azt állítják, hogy a fiú magát szúrta le, így elkövetőkből tanukká szelídültek és a hollandiai rendőrség lezárta az ügyet.

A látogatásom végén, mikor megkérdeztem, hogy miért imádkozzunk, mi az édesanya kérése, azt mondta, a legnagyobb vágya, hogy karácsonyra már otthon legyenek. December 19-én hívtam legközelebb, hogy érdeklődjek a fiú hogyléte felől.

Az édesanya nagy örömmel lelkendezve újságolta, hogy másnap reggel repülnek haza. Annyit javult a fiú állapota, hogy szállíthatóvá vált, így tényleg teljesült a kérése, és otthon tölthették a karácsonyt.

Számomra három tanulsága van a történeteknek.

Sajnos tényleg bárki kerülhet szörnyű, kiszolgáltatott, életveszélyes helyzetbe. Hollandia sem olyan veszélytelen és biztonságos hely, mint ahogy gondoljuk.

Fontos, hogy legyen itt Hollandiában egy olyan közösség, akik képesek összefogni és a rászorulóknak gyors és hatékony segítséget nyújtani, ahogy Isten indítja az embereket.

Az ima ereje hatalmas és csodákra képes. Egy ilyen eset, amikor összefogunk a közösséget is megerősíti a hitében. Németh Piroska hitoktató, KCSP ösztöndíjas

/A Szerkesztőség tagjai meghatódva emlékeznek Paál Károly lelkipásztor testvérünk fellépésére, aki azonnali látogatásra kérte meg a hollandiai gyü-

lekezetben szolgáló lelkipásztor sógorát, és akinek közbenjárására (Wamel egyházközség diakóniája) a nijmegeni kórház szállójában fizették az édesanyának meg Györfi Ottó Ákos barátnőjének a tartózkodási költségeit, és akik e beszámoló alapján hazatérhettek Marosjára egyházközségébe, ahol 2017-ben vásároltak házat.

Felhívtuk januárban a marosjára gyülekezet református lelkipásztorát, és nt. Gergelyi György felkeresi a marosvásárhelyi kórházban gyógyuló testvérünket./

Az év Igéje 2020-ban

Hiszek! Segíts a hitetlenségemen! (Mk 9,24)

Idézet az erdélyi Márton Áron püspöki beköszönő körleveléből (1939. márc.1): “Meg kell tanulunk, hogy egymásért munkát vállaljunk és tudjunk együtt dolgozni az élet minden területén. A válaszfalakat, amelyeket emberi rövidlátás, hiúság vagy érdek emelt testvér és testvér közé, így lehet lassankint eltüntetni; a gyűlöletet, ami ellenségeket nevel, így lehet a szeretettel helyettesíteni és a krisztusi testvériséget jóakarattal megvalósítani.”

Püspöki jelmondata: “Non recuso laborem” “A munkától nem hátrálok meg.”

Mozgó ünnepeink 2020-ban:

Március 1. – nagyböjt első vasárnapja

Április 10. – nagypéntek

Április 12. – húsvétvasárnap

Április 13. – húsvéthétfő

Május 21. – mennybemenetel ünnepe

Május 31. – pünkösddvasárnap

Június 1. – pünkösdhétfő

Június 7. – Szentháromság vasárnapja

November 29. – advent első vasárnapja

Bálint Benczédi Ferenc unitárius püspök a felelősség évévé nyilvánította az idei esztendőt

„A hit cselekedetek nélkül halott”

Bálint Benczédi Ferenc, a Magyar Unitárius Egyház (MUE) püspöke a felelősség évévé nyilvánította a 2020-as esztendőt hétfőn, a vallásszabadság ünnepén. Hétfőn a kolozsvári belvárosi unitárius templomban ünnepelték a vallásszabadság napját • Mint ismeretes, az unitárius egyház zsinata január 13-át a vallásszabadság napjává nyilvánította 2002-ben, majd a magyar Országgyűlés 2018-ban egyhangúlag elfogadta Az 1568. évi tordai vallásügyi törvény jelentőségéről és a vallásszabadság napjáról című törvényt, illetve hivatalosan is emlékünneppé nyilvánította január 13-át. A Magyar Unitárius Egyház idén a megújult tordai unitárius templomban vasárnap szervezett megemlékezéssel kezdte a vallásszabadság megünneplését, a rendezvénysorozat hétfőn Kolozsváron zárult. Bálint Benczédi Ferenc püspök a belvárosi unitárius templomban elhangzott köszöntőjében elmondta, hogy az új évben új jelmondatot ajánl nemcsak egyházának, hanem mindenkinek, aki testvérként tekint az unitáriusokra.

Bálint Benczédi Ferenc püspök az új évben új jelmondatot ajánlott. A MUE közleménye szerint kiemelte, hogy a Jakab leveléből vett idézet – „A hit cselekedetek nélkül halott” – olyan alapgondolata lehet ennek az évnek, amely tette, segítségnyújtásra sarkall. „Éppen ezért e jelmondatot képzeletben zászlónkra tűzve, a 2020-as évet a felelősség évének nyilvánítom”. Az egyházfő arra kérte az egyháztagsokat, a gyülekezeteket, egyházköröket, egyháztársadalmi szervezeteket és oktatási intézményeket, hogy ébresszük fel önmagunkban a felelősség tudatát, és cselekedjünk annak érdekében, hogy a Jézus által hirdetett egyetemes szeretet ne csak szóban elhangzó törvény legyen, hanem valósággá váljon.” Az ünnepség folytatásaként Márkus Barbarossa János hangszerkészítő, restaurátor

az általa készített 400-ik hegedűt és még két másik vonós hangszer ajánlott fel az egyháznak. Dénes Anna hegedűművész előadta Jules Massenet Meditáció című művét, zongorán kísérte Fodor Ilka Borbála. Az istentisztelet után koszorúkat helyeztek el Dávid Ferenc egyházalapító szobránál. <https://kronikaonline.ro/erdelyi-hirek/balint-benczedi-ferenc-unitarius-puspok-a-felelosseg-eveve-nyilvanitotta-az-idei-esztendot>

Ec-pec kimehetsz....

A 70. sz. Attila Cserkészcsapat karácsonyi cserkészgyűlése.

Nagy fába vágta a fejszéjét a hollandiai cserkészcsapat lelkes gyerekserege, a vezetők és a szülők, amikor röpké két óra alatt egy teljes betlehemi istálló készítését váltatták. Segítségükre volt a lelkesedés mellett a napi parancs bátorító mondata, a közösségben végzett

munkálkodás, alkotás öröme és ereje, a tápláló ebéd a finom karácsonyi sütemények és a forró csokoládé. A gyülekező, a zászlófelvonás, a napi program ismertetése valamint az ima után rögtön fel is kerekedtünk, hogy lehullott gallyakat gyűjtsünk az istállóhoz. Közben Pacsura Dávid vezetésével egy kis bemelegítés gyanánt, az *Ec-pec kimehetsz kiszámolóra* különböző gyakorlatokat végeztünk.

A cserkészházba visszatérve már ott várt jó meleg vízbe beáztatva a kukoricacsuhé, a másik fő alapanyag és egy kis meleg tea is.

Az istálló elkészítését a fiúkra bízta, míg a csuhéfigurákat a lányok alkották meg. Mivel jómagam a karácsonyi történet figuráinak az elkészítését koordináltam erről tudok részletesebben beszámolni. Mikor kiderült, hogy mi a terv a karácsonyi foglalkozásra, megörültem, mivel az otthoni templomomban hosszú évek óta minden karácsonyi kézműves foglalkozáson részt vettem, mint segítő

Az elmúlt években pedig a csuhé-angyal készítő asztalt kaptam, így bátran vállaltam a csuhé-figurák készítésében való segítséget. A másik adventi foglalkozásom otthon, ami miatt felcsillan a szemem a betlehemes terve hallatán, amiben szintén több éven keresztül

vettem részt egy lelkes kis csapattal, az a betlehemes készítése. Ugyanis Budapesten a XII. kerület minden évben meghirdeti a köztéri betlehemes pályázatot,

amibe a mi gyülekezetünk is bekapcsolódott.

Készítettünk már fából papírmasséból, sőt üvegből is betlehemeset. Mégis kicsit megszeppentem, amikor megláttam a cserkészvezetőnk által készített mintabábát, tökéletes testarány, helyes kis kabátka, profi kezek... így aztán azzal kezdtem, mint a Kis hercegben a repülő, azt készítettük el, amit tudtam. Nem kalapot, hanem egy angyalt.

Ezek után jöhettek a figurák sorban.

Mária, kendője alól hosszan lelógó fonott hajával, József az eltolható karjával, a három királyok, akik között volt pocakos és kosaras méretű, valamint a pásztorok,

akik gyurmából készült ajándékokat hoztak. Készült egy csuhé-szamar, és pár gyurmarajzfilm figura is, akik mind tiszteletüket tették a megszületett Megváltó előtt, aki az édesanyja karjaiban nyugodott. Minden vendégnek az istálló tetején látható csuhé-csillag mutatta az utat és mellettük az angyalok, akik a pásztoroknak mondták el az örömhírt. A foglalkozás közben egy kedves felnőtt cserkészársunk felolvasta a gyerekeknek a karácsonyi történetet. A kézműveskedés után az elkészült betlehemeset kivittük a tábortűzhöz és egy anyuka, Pásztói Zsófia furulyakisérével ma-

gyar karácsonyi dalokat énekeltünk.

A Pásztorok pásztorok kezdetű dalt is megtanultuk, közben a gyerekek szókinsét is gyarapítva. Végigvettük a különböző állatokra vigyázó foglalkozások neveit, és végigvettük a karácsonyi történetet is. Aztán felkerekedtünk, körbejártunk a tűz körül, hogy a pásztorokhoz hasonlóan mi is megérkezzünk Betlehembe köszöntés mondani a kisdednek, ki váltsága lett az embernek. *Németh Piroska összeállítása*

Egyházközségünk bejegyzése Hollandia Kereskedelmi Kamarájának a nyilvántartásába

Urbán Ákos gondnok testvérünk, Rostás Kriszta presbiter testvérünk valamint Hermán M. János lelkipásztor 2019 június 27-én a Kereskedelmi Kamaránál (KvK) jogi személyként jegyeztette be a Zwollei Magyar Református Egyházközséget. Gegevens Kerkgenootschap: RSIN 860184420. Activiteit: 94911- Religieuze organisaties. Naam: **Hongaarse Protestantse Gemeente Zwolle. Zwollei Magyar Református Egyházközség.** – Pénztáros: Rostás Kriszta.

Urbán Ákos: Curriculum vitae (Zwollei Harangszó részére)

Nevem Urbán Ákos, 1946. január 18.-án születtem, a bátkai parókián. Bátka egy Rimaszombathoz közeli falu, édesapám Urbán Károly református lelkész első gyülekezete, innen kerültünk 1950-ben Kassára. A második világháború utáni közvetlen időszak életünkben több indokból sok változást hozott, édesapám szolgálati helye is többször változott. -- Az elemi/ általános iskolát Kassán kezdtem 1952-ben, az egy évvel előtte megnyitott magyarnyelvű iskolában (1945 és 1951 között a Csehszlovák állam nem engedélyezte a magyarnyelvű iskolákat). Ott, Kassán mint iskolás gyerek, kezdtem magam körül észlelni a világot. Egyrészt a városi gyülekezet figyelmét és szeretetét, másrészt a sztálini terror nyomasztó légkörét és a kommunista propagandát. Észrevettem, hogy Kassán az utcán néha más nyelven beszélők is vannak.

Édesapámnak 1954-ben el kellett hagynia a kassai gyülekezetet; a rendszernek nem tetszett gyülekezeti hűségese szolgálat. Gömörszékárosra kerültünk; egy 180 lelkes falu, hasonló létszámú Alsófalu, Felsőfalu, Visnyó és Rás leányegyházzal, itt találkozhattam meghitt falusi élettel, de már az atheista propagandával is.

Gömörszékároson egy osztatlan osztályban folytattam az elemi iskolát 1957-ig. Azután 1957 és 1960 között Gömörszékárosról bejáróként Sajógömörre jártam magyar polgári iskolába; ebből egy félévet Pelsőcön, apai nagyanyámnál lakva.

Református hitemről a gyülekezet előtt Gömörszékáros református templomában tettem vallást 1960 május 29-én.

Középiskolámat az akkori kényszerítő helyzet miatt már szlovák nyelven végeztem. Kassán 1960 és 1964 között, a Kassai Építészeti és Földmérő technikumban; bentlakóként, Tornalja állandó lakóhellyel. Így újra kedvenc városomban diákoskodhattam.

Egyetemi, akkor főiskolai tanulmányomat Pozsonyban végeztem a Szlovák Műszaki Főiskolán geodézia és kartográfia szakon, 1964 és 1969 között. A pozsonyi felvidéki magyar diákok klubjában volt mit megbeszelnünk felvidéki magyarságunk dolgairól, ekkorra esett a kommunizmus enyhülése is, beteljesülve az 1968-as eseményekkel. Életreszóló barátságok alakultak köztünk.

Először 1968-ban jártam Hollandiában. Szakmai gyakorlaton, egyetemi diákcseré szervezete keretében. Némileg már akkor kapcsolatba kerültem hollandiai magyarokkal. 1969 június 13-án Pozsonyban megszerztem a mérnöki okleveletem. Akkor még lehetőségem volt, hasonlóan mint az előző évben, kiutazási engedéllyel újból Hollandiába jönni szakmai gyakorlatra. Így 1969 július 10-én érkeztem úgymond hosszabb időre Hollandiába.

Hamarosan megtaláltam munkaadómat, az Oranjewoud mérnöki irodát, ahol, hálával visszagondolva, 39 éven keresztül dolgozhattam nyugdíjazásomig, 2008 január 1-ig. Munkaadóm lehetőséget adott oklevelem honosítására, a delfti műszaki egyetemen 1973-ban megszereztem a holland geodéta mérnöki oklevelet.

Életünk nagy dátuma 1973 december 29-ike, amikor feleségül vehettem Kátay Emőke malmói hajadont. Isten négy gyermekkel áldotta meg házasságunkat, Réka, Emese, Ákos és Enikő, immáron ugyancsak felnőtt gyermekeinkkel.

Nemcsak munkaköri kollégák révén, hanem egy holland református gyülekezethez is csatlakozva integrálódtam a családommal együtt a holland társadalomba. A Nederlands Gereformeerde Kerk gyakorló tagjaként presbiteri tisztséget is viseltem.

Hollandiába érkezve, 1969-ben szinte azonnal felvettem a kapcsolatot a hollandiai magyarsággal, úgy egyházi mint társadalmi vonalon. Aktívan a hollandiai magyar reformátusokkal és a Hollandiai Magyar Szövetség tagjaival. Az 1980-as esztendőkhöz tisztséget vállaltam, úgy a Hollandiai Magyar Szövetség

vezetőségében, mint a Hollandiai Protestáns Magyar Lelkigondozó Szolgálat vezetőségében. A nyolcvanas évek közepétől, pontosabban 1984 tavaszától hét éven keresztül Hermán M. János református lelkész barátom szolgálatával magyar istentiszteleteket szerveztünk Frieslandban, Ouwsterhauleben és Heerenveenben. Isten jóvoltából újból magyar református istentiszteletek tartásában segíthetek Hermán M. János barátomnak. A Reformáció emlékünnepélyének 500 éves évfordulójától, 2017 ősztől kezdve a zwollei magyar református istentiszteletek tartásában segédkeztem a kezdetektől fogva, közben a tavalyi esztendőben megalapított Zwollei Magyar Református Egyházközség gondnokaként szolgálom.

Ismeretes, hogy 2011-től újból vezetőségi tisztségért kérték fel a Hollandiai Magyar Szövetség részéről, 2015 januárjától elnökként látom el a reám bízott feladatokat.

Munkáimban hűséges segítőtársam a drága feleségem, Emőke.

Soli Deo Gloria!

Almere 2020. január 14.

„Gyermekvonatok” – konferencia KAMPEN, 2020. febr. 6-7 napjain

The Children Trains and Beyond - Cultural, Religious and Political Contacts Between Hungary and the Low Countries in the Interwar Period

De kindertreinen en verder - Culturele, religieuze en politieke betrekkingen tussen Hongarije en de Lage Landen in het interbellum

Internationale conferentie St Anna Kapel, Kampen 6 en 7 februari 2020 -- The Neo-Calvinism Research Institute aan de Theologische Universiteit, Broederweg 15, Kampen

L.S., Graag nodigt The Neo-Calvinism Research Institute u uit voor de internationale conferentie De kindertreinen en verder - Culturele, religieuze en politieke betrekkingen tussen Hongarije en de Lage Landen in het interbellum / The children trains and beyond - Cultural, religious and political contacts between Hungary and the Low Countries in the interwar period, die gehouden wordt op 6 en 7 februari 2020 in de St. Anna Kapel bij de Theologische Universiteit, Broederweg 15 te Kampen. Deze conferentie is deels Engelstalig en wordt georganiseerd

samen met Vakgroep Neerlandistiek van de Eötvös Lóránd Universiteit Budapest (ELTE)

De toegangsprijs (inclusief koffie/thee en lunch) voor deze conferentie is € 20 (of €10 voor één dag); deelname aan het diner op 6 februari kost €15. U kunt zich tot 1 februari 2020 aanmelden via info@adckampen.nl

Het programma is te vinden op www.adckampen.nl
Nadere informatie: info@adckampen.nl of 038 – 44 717 30

Száz éve indult el az első vonat az „ígéret földjére”
<http://www.reformatus.hu/mutat/16963/>

Az első világháború és a trianoni békediktátum gyökeresen megváltoztatta a Magyar Királyság képét: az ország területének kétharmada elveszett, magyarok milliói rekedtek az új államhatáron kívül. A háború és megszállás miatt a gazdaság romokban hevert, és gyermekek százezrei éltek nyomorúságos körülmények között, melyre már a nyugat-európai semleges államok is felfigyeltek. Így indulhatott el Clinge J. Fledderus holland főkonzul segítségével 1920. februárjában az első, gyermekekkel teli vonat Hollandiába, hogy ideiglenes nevelőszüleiknél pihenhessék ki a világháború és az utána következő átmeneti időszak borzalmait. A testileg-lelkileg feltöltődött gyermekek 3-4 hónap után tértek vissza Magyarországra a szüleikhez, de olyanokról is tudunk, akik örökre kint maradtak. A humanitárius segítségnyújtás egyik magyarországi szervezője a református egyház volt.

Májusban a holland „gyermekvonatok” centenáriuma is emlékezünk majd: az első világháború után hatvanezer éhező magyar gyermeket utaztattak néhány hónapra Nyugat-Európába, belga, brit, skandináv, svájci, de leginkább holland családokhoz. A humanitárius segítségnyújtás egyik magyarországi szervezője a református egyház volt. Számos egyházi és világi program készül az évfordulóra, holland és magyar oldalról egyaránt.

Tervezett program - 2020. május 15.:

-**emlékülés a Károli Gáspár Református Egyetemen**
-**a gyermekvonatokról szóló kiállítás megnyitója a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Központi Könyvtárában**

-**Clinge J. Fledderus emléktáblájának megkoszorúzása az Üllői úton**

Jelentkezésüket, illetve a kiállítás céljára felajánlott

anyagokat (dokumentumok, levelek, fényképek, kisebb tárgyak stb.) várjuk levélben a Károli Gáspár Református Egyetem, Rektori Hivatal, 1091 Budapest, Kálvin tér 9. címre „Gyermekvonatok” jelíggel, 2020. február 15-ig.

További információ a gyermekvonatok@reformatus.hu email címen vagy a 06-70-319-2595-ös telefonszámon kapható.

Michiel de Ruyter Alapítvány meghívója a febr. 15-iki megemlékezésre: Nieuwe Kerk, Amsterdam.
Het programma van de herdenking op 15 feb 2020:

- 16.30 inloop Nieuwe Kerk, Dam-zijde via entree Nieuwe Kafe (koffie+)
- 17.00 opening voorzitter & Hongaarse ambassadeur

- 17.15 lezing onderzoek bijzettingen & ruimingen crypt

- 17.45 kranslegging & onthulling naambord bij praalgraf

- 18.00 bezoek in crypt & toelichting bij naambord

- 19.00 einde bezoek

Aanmelden: email stichting@deruyter.org (bevestiging op verzoek na betaling)
Kosten: 15 euro pp onder vermelding van „15feb <naam>”.
Overmaken: Stichting Michiel de Ruyter, NL30ABNA0642367582

Zwollei Harangszó -- 2020/1---Lapzárta: 2020 jan.16-án

A Zwollei Magyar Református Egyházközség Presbitériumának a megbízásából szerkesztette Hermán M. János és Szomor Attila **A Zwollei Harangszó korábbi számaina a www.zwolleireformatus.nl honlapon lehet elérni. Info: www.zwolleireformatus.nl és <https://nl-nl.facebook.com/refistentiszteletzwolleban/>**

Legközelebbi istentiszteletünk:

**Február 9, VASÁRNAP, 14.30 óra
ZWOLLE;**

Ter Pelkwijkstraat 17, 8011 SE Zwolle – A közeli Provinciehuis parkolójában hagyhatjuk az autóinkat. A sorompók ingyenesen működnek: Luttenbergstraat 2, 8012 EE Zwolle

Szolgálattevő lelkipásztor: drs. Kelemen Attila Csongor urki lelkipásztor. Organista: dr. Robert Helder. Fellép a **Hágai Magyar Kórus**. Vezényel Kovács Kata. Gyermekistentisztelet: Némethné Scherman Piroska, hitoktató

Fényképek a Plantagekerk templomában tartott istentiszteletünkről 2020 jan 12-én, amelyen 32-en vettünk részt

Czimbalmos Kára diakónus igelvasása

